

Mødet genoptoges Kl. 8.

Frederiksen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det det ærede Medlem for Saks-købing (Rørdam), der har givet mig Anledning dertil, men da jeg ikke ser det ærede Medlem her i Salen, vil jeg i alt Fald foreløbig frafalde Ordet.

Marott: Jeg ønsker kun at gøre nogle korte Bemærkninger angaaende de ærede Ministres Svar paa de Spørgsmaal, som jeg har tilladt mig at rejse under den foregaaende Forhandling. Den højtærede Forsvarsminister udtalte, at han ikke kunde gaa med til at etablere et kommunalt Lodsvæsen paa Odense Fjord; thi, sagde Ministeren, Staten maa varetage Skibsfartens Interesse gennem sit Lodsvæsen, og den kan derfor ikke overlade det til Kommunerne. Men Odense Kommune er jo selvfølgelig endnu mere end Staten interesseret i Skibsfarten paa Odense Fjord. Den staar jo inde for de fleste Millioner, som der efterhaanden er sat ind i dette store Foretagende, Odense Havn og Sejllobet ud gennem Fjorden, og Byens Næringsliv er jo i væsentlig Grad afhængigt af Skibsfarten. Der var derfor ingen som helst Fare for Skibsfarten ved at overdrage Lodsvæsenet til Kommunen, og det saa meget mere, som der i Virkeligheden ikke er noget egentligt Statsformaal, der staar i Forbindelse med Odense Fjord. I alt Fald er der ikke noget særligt eller væsentligt Formaal, som Staten har i Forholdene paa Odense Fjord, og der er heller ikke noget Forhold i, at Lodstaksterne paa Odense Fjord skulle være 3 Gange saa høje, som de ere i adskillige andre Sejllob her i Landet. Imidlertid, den højtærede Minister vil jo ikke gaa med til at etablere et kommunalt Lodsvæsen her, og Kommunen maa derfor foreløbig resignere. Men i alt Fald haaber jeg ikke, at den højtærede Minister vil stille sig uvillig til en Revision af Lodstaksterne for Odense Fjord, saa at Betalingen kan blive noget lettere for de mange, baade større og mindre Skibe, der ere interesserede deri.

Den højtærede Forsvarsminister hævdede, at Oberstløjtnant Arendrup i Nyborg havde Ret til at forbyde Soldaterne at gaa til den socialdemokratiske Grundlovsfest den 5. Juni i Aar i Henhold til den militære Straffelovs § 162. Jeg vil dertil sige, at det er vel ikke Mening, at denne Paragraf kun skal gælde de politiske Forsamlinger og Fester, hvortil Socialdemokratiet indbyder. Socialdemokratiet er jo et Parti, der ligesom alle andre Partier herhjemme arbejder ved Hjælp af parlamentariske Midler, og det forekommer mig derfor, at det noget er et Overgreb fra Oberstløjtnant Arendrups Side, naar han udsteder en Dagsbefaling med Forbud for Soldaterne mod at gaa til Grundlovsfest i Nyborg og saa nævner i dette Forbud den socialdemokratiske Grundlovsfest. Denne højtstaaende Militærperson sorterer altsaa Partierne, og han maa altsaa have ment, at den anden Grundlovsfest i Nyborg ikke var farlig for Soldaterne. Jeg minder der om, at der var en Premierløjtnant, der mente det modsatte, idet han under Øvelserne om Morgenen sagde, at de maatte heller ikke gaa til denne Grundlovsfest, medens Oberstløjtnanten kun nævnte Socialdemokratiets Grundlovsfest. Denne højtstaaende Militær sorterer altsaa mellem Partierne. Det forekommer mig ikke korrekt, jeg tror, der vilde være Anledning for den højtærede Forsvarsminister til at undersøge dette Forhold nærmere, saaledes at vi i Fremtiden kunne blive fri for den Slags Forbud. I øvrigt vil jeg ogsaa sige, at der ikke er megen Mening i, at vi i den militære Straffelov har en Paragraf som den nævnte, den er i Virkeligheden en Paragraf, som Livet forlængst har ophævet, indtil nu en eller anden Militærperson pludselig finder paa at grave denne Paragraf op igen. Jeg finder altsaa, at denne Paragraf burde ophæves, lige saa vel som de andre Uhyrligheder, der findes i den nuværende militære Straffelov, og jeg synes, at det kunde være en god Opgave for en demokratisk Regering at søge at faa indført en Revision af den militære Straffelov. Det ser ogsaa underligt ud i vore Dage, hvor alle Partier, endogsaa Højre, søger at interessere Ungdommen for Politik og Samfundsspørgsmaal, at en